

synes jeg, hilses med Glæde, selvfølgelig undtagen fra dem, hvem Lovforslaget kommer til at genere i deres ulovlige Haandtering. Foruden at indføre en Forbedring af Retsforholdet paa dette Omraade i Samfundet har Lovforslaget tillige det meget smukke og gode Formaal at virke til Beskyttelse for de ubemidlede, for dem, som er kommet i en Nødstilstand, og som derfor maa pantsætte eller sælge deres Løsøre for at komme igennem. Loven vil beskytte dem, saaledes at denne deres Nødstilstand ikke samvittighedsløst benyttes til at afpresse dem alt for høje Renter, Aagerenter, saa at de derved kommer fra den ene Ulykke ind i en endnu større.

Lovforslagets § 1 ophæver den Sondring, der nu findes mellem de forskellige Klasser af Handel med brugte Genstande, saaledes at der skal kræves Bevilling, ikke alene som nu til Pantelaanervirksomhed, men ogsaa til Handel med brugte Genstande af enhver Art. Disse Næringsadkomster vil altsaa i Fremtiden kunne begrænses, idet de omtalte Bevillinger kun vil blive udstedt i et saadant Omfang, som man fra Myndighedernes Side vil finde gavnligt. Loven bestemmer, at det er Politimyndighederne, der udsteder Bevilling hertil. Bevilling kan meddeles Personer, der opfylder Betingelserne for at erholde Borgerskab, og som Politiet paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger ikke nærer nogen Betænkelse ved at meddele en saadan. Man maa jo saa her ønske og haabe, at Politimyndighederne maa have det rette Øje for at træffe et godt Valg af dem, som de giver disse Bevillinger til. Men Loven bestemmer tillige, at navnlig filantropiske Selskaber, hvis Formaal er at yde Laan til en lav Rente, fortrinsvis vil blive taget i Betragtning, og saadanne Selskaber kan efter Loven faa meddelt flere Bevillinger og kan faa Lov til at have flere Forretningssteder indenfor den samme Politikreds, medens Loven ellers gaar ud fra, at enkelte Personer kun maa have eet Forretningssted indenfor en saadan, en Bestemmelse, som er givet, tænker jeg, for at hindre for stærk Konkurrence mellem Pantelaanere. Loven omtaler altsaa Udstedelse af Bevilling til Pantelaanervirksomhed og Bevilling til Handel med brugte Genstande. Jeg havde her tænkt mig at henstille til den højtærede Justitsminister, selv om det er en ganske uvæsentlig Ting, om det ikke vil være praktisk Sprogbrug at kalde det sidste Bevilling til at være Marskandiser, idet dette sidste Ord i den almindelige Befolknings Bevidsthed netop er en fælles Betegnelse for dem, der

handler med brugte Sager af enhver Art; men for at den Benævnelse skal kunne gennemføres, maa Loven formentlig udtrykkelig udtale, at der ved Marskandiserhandel netop forstaaes Handel med alle brugte Sager, altsaa ogsaa Handel med Klude og Ben. I Lovforslaget bestemmes tillige, at Lotterisedler kun maa belaanes af autoriserede Pantelaanere. Om det heldige eller tilladelige i denne Trafik med Lotterisedler kan man maaske have noget forskellige Meninger, men et saadant Spørgsmaal som dette kan jo ogsaa blive drøftet indenfor et Udvalg.

§ 3 bestemmer, at Bevillingen kan af Politiet tilbagesendes, naar Indehaveren enten gør sig skyldig i gentagen Overtrædelse af denne Lov eller er mistænkt for at gøre sig skyldig i Hæleri. Efter den nugældende Lov kan en Marskandiser kun tabe sit Næringsbevis, naar han er blevet dømt til Forbedringshusarbejde for en Forbrydelse, medens en Pantelaaner mister sin Bevilling, naar han efter Politiets Skøn har gjort sig skyldig i eller er mistænkt for Hæleri, og det er den sidste noget strengere Bestemmelse, som nu tillige kommer til at gælde for Marskandiseren. Indehaveren af Forretningen har dog den Betyggelse, at han kan indanke sin Sag for Justitsministeren.

I § 7 indskræpes det Bevillingshaveren, at han uopholdelig skal gøre Anmeldelse til Politiet, om der, naar en Genstand udbydes til Salg eller Pant, foreligger Omstændigheder, som skønnes egnet til at vække Mistanke om Mangel paa lovlig Adkomst. Det meget svage Punkt i den nuværende Ordning er vel nok det, at der ikke hos dem, som driver disse Næringsveje, er den fornødne Agtpaagivenhed eller Lyst til at angive den mistænkte Person.

I vor nugældende Lov forbydes det at tage Pant af Børn eller berusede Personer, men der gives ingen saadan Regel, forsaavidt angaar Marskandisere. Men i Lovforslagets § 8 paabydes det, at saavel Pantelaanere som Marskandisere ikke har Lov til at modtage Pant eller købe brugte Genstande af unge Mennesker under 18 Aar eller af berusede Personer. Dette maa siges at være en Forbedring, idet dette tager direkte Sigte paa at hindre unge Mennesker i at komme ind paa Forbryderbanen, da det jo herved gøres vanskeligt for dem at komme af med deres Tyvekoster.

I § 10 bemyndiges Justitsministeren til at udfærdige Regulativer for disse næringsdrivende, Regulativer, som blandt andet kan omfatte 3 vigtige Bestemmelser. For det første vil det blive saavel Pantelaanere som